

ŠKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

9. a 10. číslo / 2017

listopad a prosinec

V říjnu se žádné překvapení nekonalo. Všichni se smířili s tím, že se ještě nějakou dobu zdrží v Glaciale a nic se s tím nedá dělat. Ono to zas tak špatné nebylo. Za uplynulý rok si na prozatímní školu všichni zvykli a museli si přiznat, že to v ní nebylo špatné. Určitě se to nelíbilo učitelům prvňáčků a letos paní učitelce druhé třídy, kteří byli poněkud izolovaní od ostatních. Ale protože to už mají všichni „za pár“, nikdo to nijak neprožíval a během října se udělalo kus práce ve škole, probrala se spousta učiva a aktivity v družině se soustředily především ven, pokud to počasí dovolilo.

Několik záznamů ve Školníčku vám připomene, jak pyšelské děti trávily v Glaciale měsíc říjen.

A poslední stránky budou patřit otevření rekonstruované školy. To už jde o listopad, který má v tomto čísle taky své místo.

Říjnové vychytávky

Občas se objevil nějaký zvláštní stroj, kterým se údajně měly dokončovat povrchové úpravy školního hřiště.

Skleník je téměř hotový, doskočiště taky, ovšem při pohledu na prostranství před školou už začínáme být skeptičtí. Dokončí se práce před školou do 20. listopadu, jak byl určen zatím poslední termín? Stihne se do té doby vše přestěhovat z Glacioly?

Pro upřesnění – rozdíl čtrnácti dní a hřiště téměř dokonalé. Ale ani uvnitř budovy se nezahálelo. Sledujte dále.

Ale vědí pánové, co s ním? Snad nepokazí už ten dokončený super-základ! Jenže zdání tentokrát zklamalo. Vše dopadlo výtečně a zanedlouho zahalila povrchová úprava dosavadní práci.

Paní učitelky překvapeně koukaly, jak se změnila škola.

Dokončená třída bez vybavení.

Částečně vybavená třída.

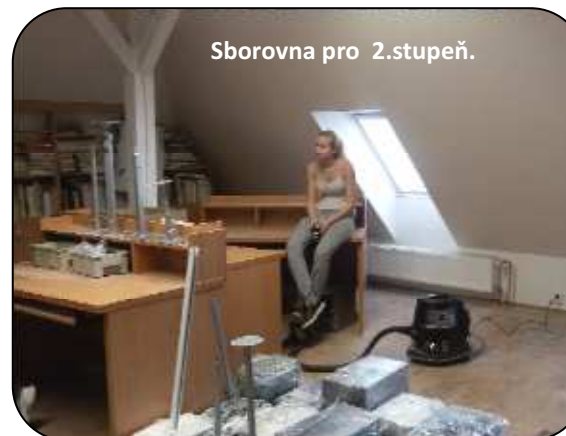
Zřejmě budoucí počítačová učebna.

Sborovna pro 1.stupeň.

Jedna z učeben před dokončením.

Sborovna pro 2.stupeň.

Trucovna pro zlobivé děti.

Pan Folprecht na důležité obchůzce. Vypadá to, že je vše OK.

Sekretariát.

A od tohoto stolu padnou poslední rozhodnutí.

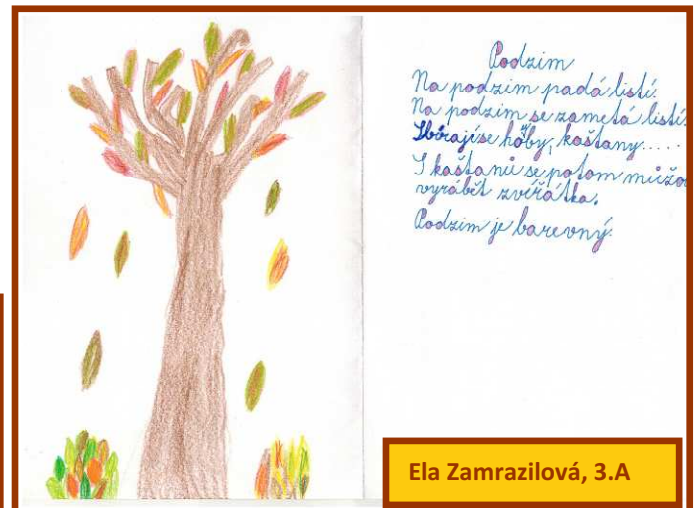
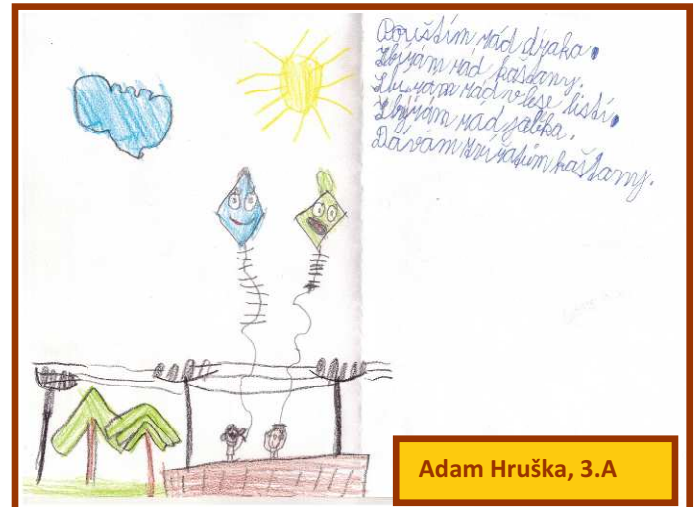

Ředitelna.

Fotografie jsou pořízeny 26. 10. 2017.

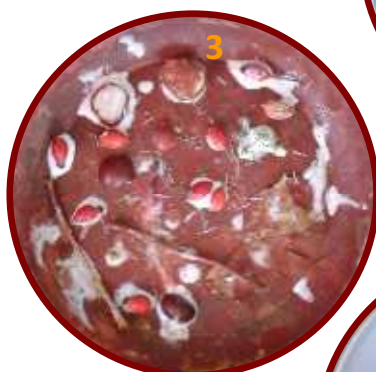
Podzim

...a jak jej vidí děti ze třetí a čtvrté třídy? Barevně a zajímavě.

Čtvrtáci jen kreslili, ale pak ještě vymýšleli podzimní dekorace.

1. Laura Řeháková
2. Marek Matějka
Kryštof Šebek
3. Barbora Slabyhoudová
4. nezjištěno
5. Magdaléna Medřická
6. Denis Matisko
Lukáš Láška
7. nezjištěno
8. Karel Josef Hruška
9. Natálie Scháňková
10. Jan Hruška

Stylový týden

Několik posledních let se prvostupňoví oblékají do stejné barevných oděvů ve stejný den v předem určené týdnu. Aby tento zvyk nebyl příliš monotónní, občas se určí námět, který by zpestřil oděvní maratón. Tak se někdy sejde v pyšelské škole přibližně sto lidí v károvaných, puntíkových, proužkovaných šatech, tričkách, mikinách, sukních, někdy i kalhotách. Pokud někdo nenajde odpovídající svršky doma, řeší tuto nemilou situaci příslušnými módními doplňky nebo třeba ponožkami.

Letos se paní učitelky rozhodly, že plánovaný týden budou všichni oděni každý den v jiném stylu a vyhlásily proto časový úsek od 9. října do 13. října 2017 týdnem stylovým.

9.10.2017

9.10. pracovní styl
10.10. trampský styl
11.10 sportovní styl
12.10. rockový styl
13.10. společenský styl

10.10.2017

11.10.2017

12.10.2017

13.10.2017

A co bude příště? Kdoví!

13.10.2017

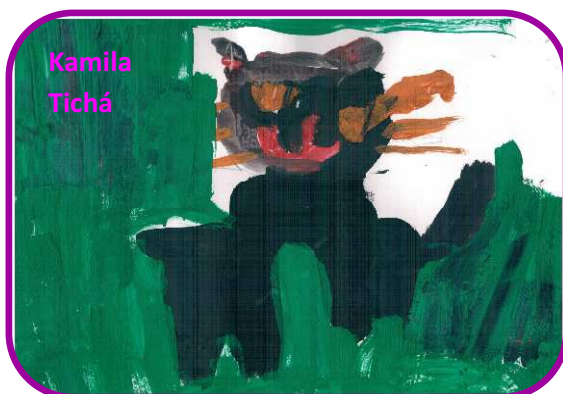
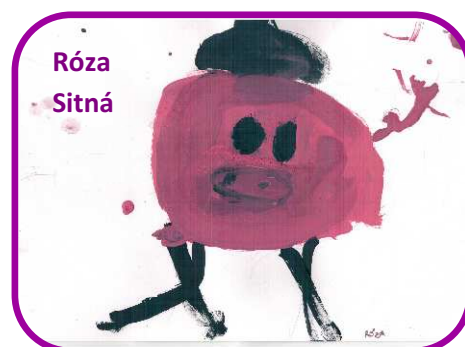
Ve svém projektovém dnu, který byl současně dnem společenského stylu, navštívila 3.A a 1. třída divadlo v Táboře. Představení se dětem líbilo, ale jak to bylo, když *Komáři se ženili*, to jsme se nedověděli.

MALOVÁNÍ ÚSTY

Někteří lidé mají tu smůlu, že se narodí bez funkčních rukou. Nejde vždy o vrozenou vadu, ale je možné přijít o ruce nebo o možnost pohybu

rukou. Někoho to může úplně zlomit. Takový člověk má naprosto zkažený život . Jsou ale i takoví lidé, kteří se s tím naučí žít a svůj handicap hodí za hlavu a dělají si, co je napadne. Někdo řídí auto, jiný třeba maluje. Žáci ze třetí třídy si vyzkoušeli, jaké to je, když člověk nemůže malovat rukama. Vzali si prostě štětce do úst a dopadlo to následovně. A musíte uznat, že vůbec ne špatně!

O škole

Školu nemám rád

Bára Marešová, Natálie Barešová

Škola volá na děti:
Do lavic a vstávají,
předměty už volají.
Děti teprv vstávají.

Angličtina mi moc nejde,
na češtinu teprv dojde.
Školu nemám rád,
kvůli ní musím vstát
a na záda si tašku dát.

Ve škole

Kristýna Bencová

Ve škole nosím prezůvky,
svačím si tam dobrůtky.
Obědvám též rýži,
břícho mě pak tíží.
Moucha lítá okolo,
já se těším na kolo.

Školní

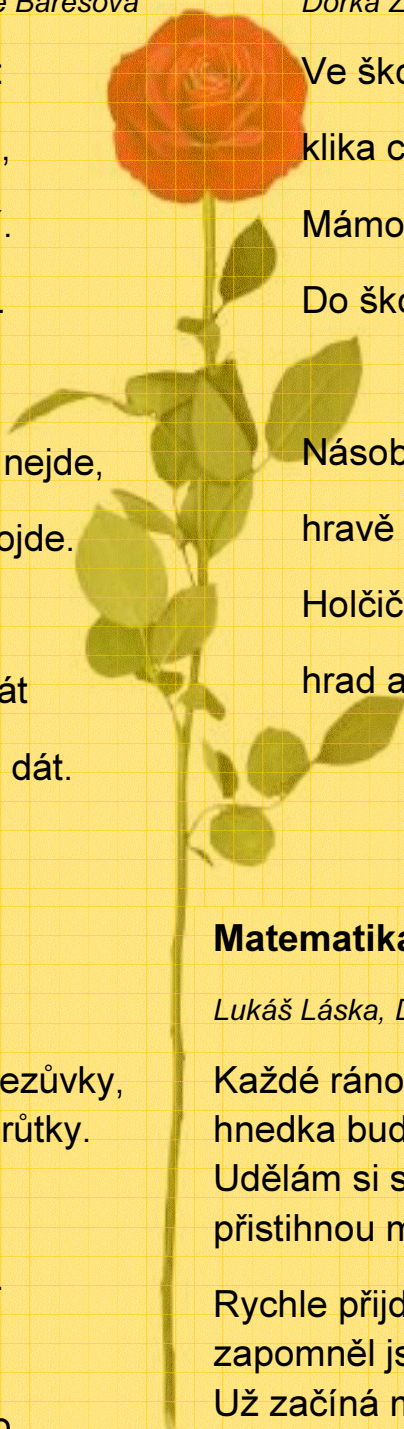
Dorka Zajíčková, Ivan Brožík

Ve škole je hodně dětí,
klika cvakla, dveře letí.
Mámo, táto, vstávejte!
Do školy mě odved'te!
Násobilu, odčítání,
hravě zvládne každý kluk.
Holčičky zas rády kreslí
hrad a zámek, dub i buk.

Matematika

Lukáš Láska, Denis Matisko

Každé ráno když se vzbudím,
hnedka budík pozastavím.
Udělám si svačinu,
přistihnou mě při činu.
Rychle přijdu do školy,
zapomněl jsem úkoly.
Už začíná matika,
učitelka pospíchá.

Naše učitelka*Magda Medřická*

Naše paní učitelka,
je jak z úlu pilná včelka,
má brejličky, má kočičku.
Opravdu připomíná včeličku.

V hodinách je hodná, milá,
naše učitelka je tak vlídná
je tak dobrá, příjemná,
inu prostě úžasná.

Zapojila se i paní učitelka:

Variace na školu*Ingrid Cholevová*

Do školy jdu sama, zvlášť,
Necítím k ní žádnou zášť.
Za katedrou mívám někdy zlost,
když čtvrtáci nepracují dost.

Nejlepší část dne je oběd,
naplníme bříška sobě.
Pak jdu domů za kočkou,
nakrmím ji vánočkou.

To je ale lež
jak největší věž.
Nedávám ji vánočku,
vždyť ta není pro kočku.

Škola*Natálie Hůlková*

Krásný nový den
honem z postele ven!
Slyším hlasy zdola,
hola, hola, škola volá.

Ve škole se učím ráda,
Mám tam svého
kamaráda.
Učitelka volá: Hej,
nebavte se v hodině.

Vyučování*Marek Matějka, Matouš Plecitý*

Tužka, pero, papír, guma,
k svačině je dobrá bluma.
Úkoly jsou starosti,
učíme se blbosti.

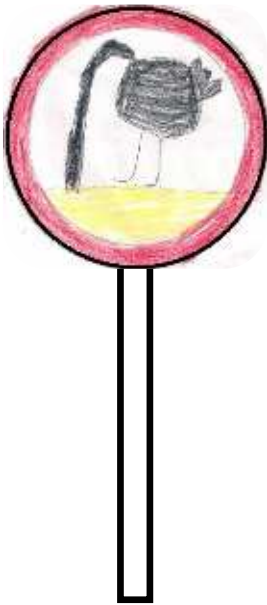
Zlobiví maj poznámky,
nemá to vliv na známky.
O hodině letí skřivan,
o přestávce zlobí Ivan.

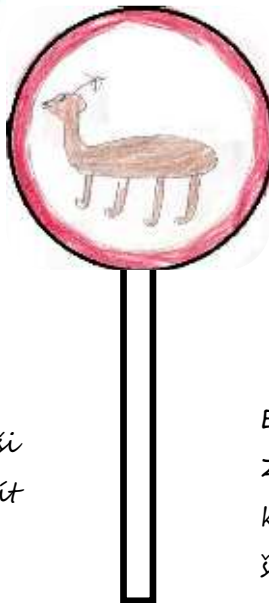
Výstražné i zákazové

Žáci 3.A si zahráli na návrháře značek pro školu a děti. Některé nápady by možná stály za realizaci.

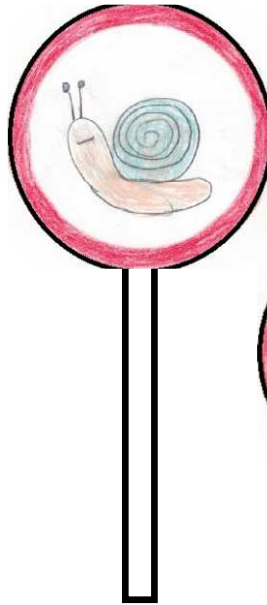
Ale přinejmenším se aspoň pobavíte.

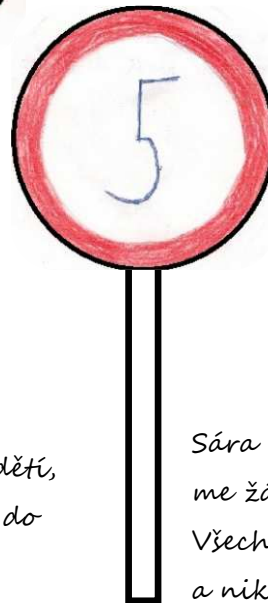
David Knížek: Radši se uč nebo budeš mít hlavu plnou písku

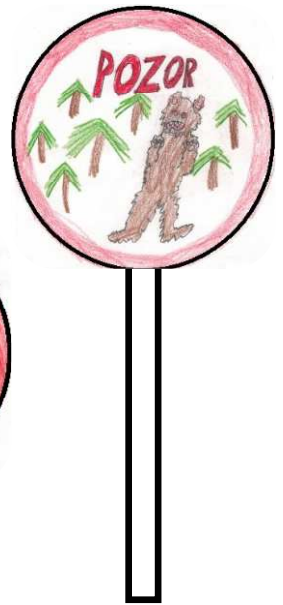
David Knížek: Jelení liž se do školy nenosí

Ela Zamrazilová: Zákaz pomalých dětí, které chodí pozdě do školy

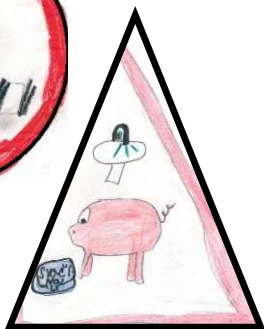
Ela Zamrazilová: Zákaz nosení pěttek domů

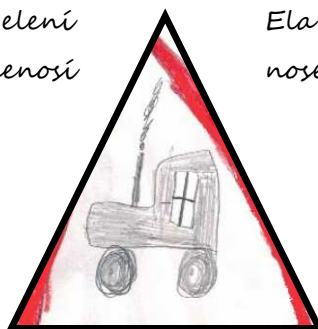
Sára Karlová: Ve škole máme žáka Jakuba Medvěda. Všechny mlátí, je zuřivej a nikdo ho nemá rád.

Kateřina Cartiová: Pozor! Přejíždění pro chodce

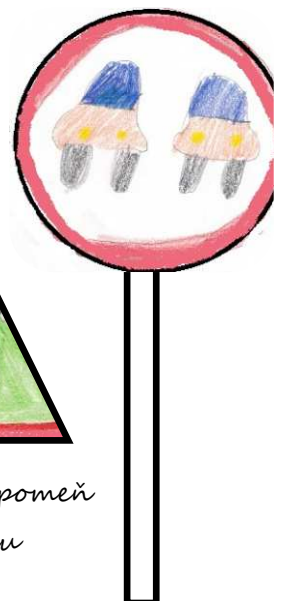
Róza Sitná: Umyj si ruce

Vojtěch Severa: Nechoď do školy špinavý

Kamila Tichá: Nezapomeň si vzít do školy tužku

Nela Kadeřábková: Nesmíš sedět s kamarádem v lavici

Nela Kadeřábková: Nesmíš sedět s kamarádem v lavici

Recyklohraní

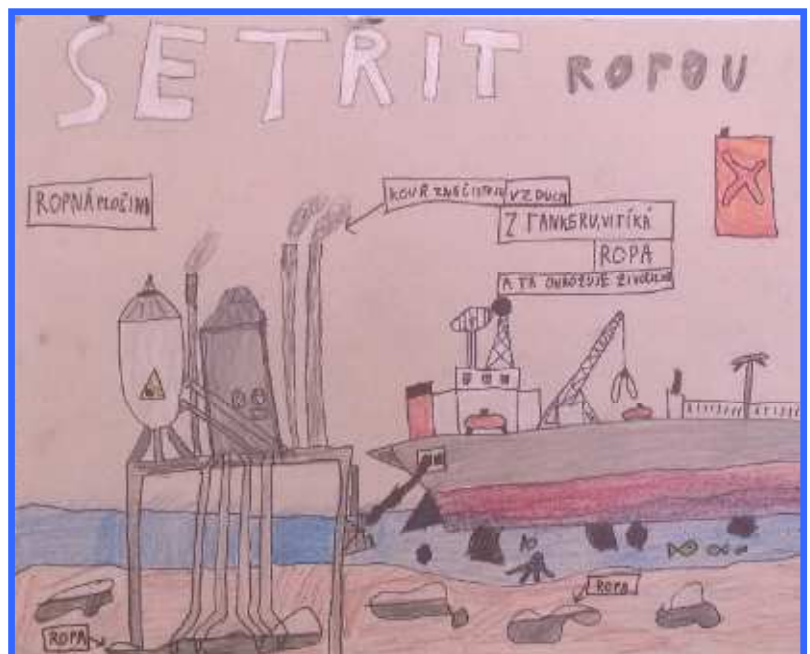
Jaké bylo zadání?

První úkol ve školním roce 2017/2018 se zaměřil na baterie a akumulátory. Naším společným cílem bylo poznat, pochopit a porovnat odlišnosti, výhody či nevýhody těchto zdrojů energie. V běžné řeči slova baterie (hovorově „baterka, případně monočlánek) a akumulátor nerozlišujeme, ačkoli je v nich podstatný rozdíl ve způsobu získávání a uchovávání energie. „Baterka“ se dá buď „nabít“ (= akumulátor), nebo nedá a musíme se rozmyslet, co s ní dál... Správné řešení je ale jen jedno – odevzdat ji k recyklaci buď do speciálního sběrného kontejneru na použité baterie anebo do některého ze sběrných dvorů.

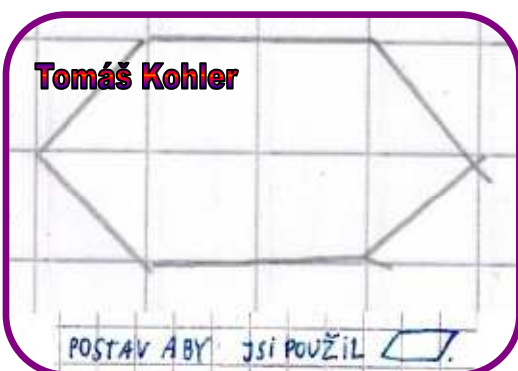
Děti mladšího školního věku měly za úkol navíc použít fantazii a na základě zmíněného povídání o bateriích tvořily koláž na téma „Co bude lépe sloužit nám i Zemi? Co je z hlediska ochrany přírody výhodnější používat? Jak se správně zbavit starých baterií?“

Tento úkol splnil žák 4.třídy Kryštof Šebek, ale v Recyklohraní usoudili, že jeho práce přímo nesouvisí se zadáním, takže jsme získali jen body za první část úkolu. Nevadí, body jsou připsány a Kryštofovi patří dík za snahu.

TANAGRAM

Tomáš Kohler

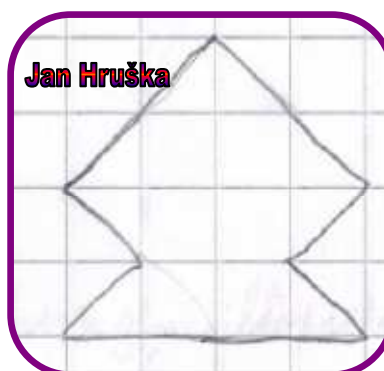

POUŽIL:

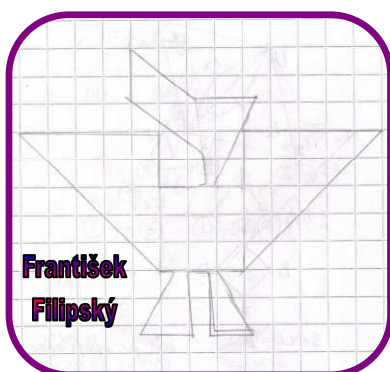

**Natálie
Hůlková**

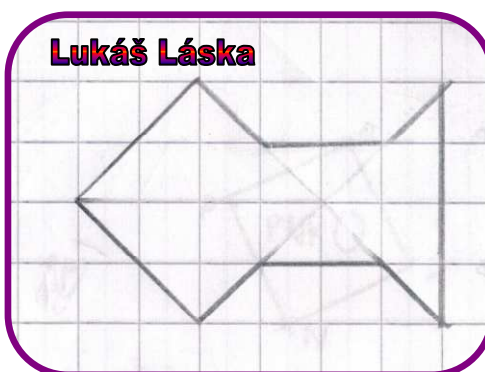
Jan Hruška

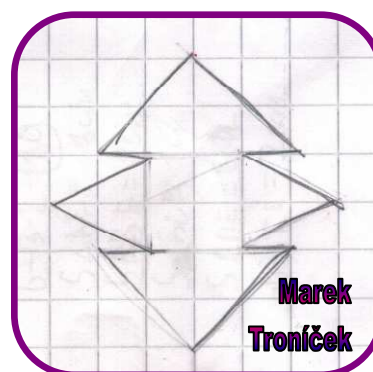
**František
Filipský**

Lukáš Láská

**Marek
Troníček**

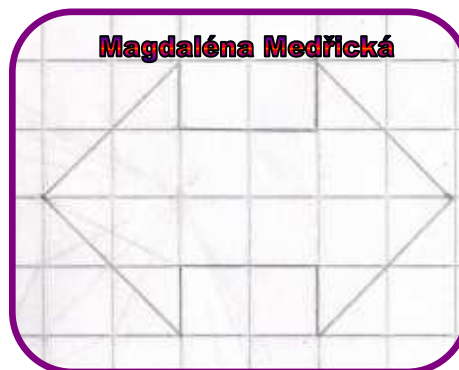
Denis Matisko

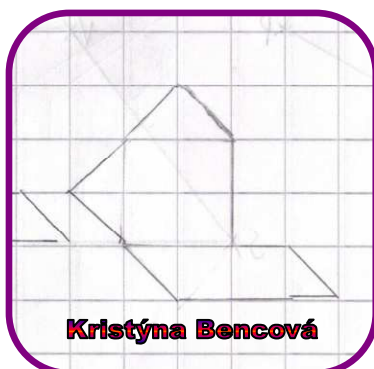
Barbora Marešová

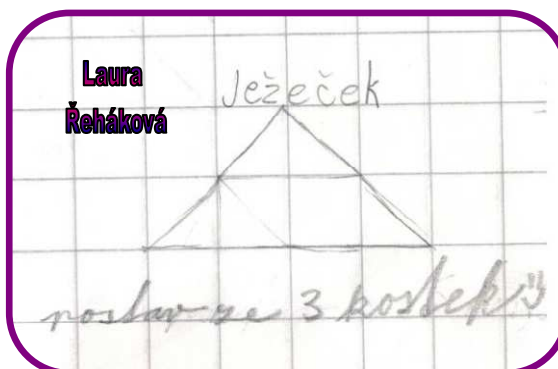
Magdaléna Medřická

Kristýna Bencová

**Laura
Řeháková**

Barbora Slabyhoudová

Žáci čtvrté třídy měli vymyslet pro ostatní žáky nějaký tvar z kostek Tanagramu, který by pak spolužáci řešili. Pokusíte se o to taky? Nejdou vám všechny postavit? Stěžujte si u autora!

U Lorety a v lese

Výcházka do lesa

15. listopadu ve třetí hodině jsme šli na Loretu. Šli jsme tam proto, že bychom dostaly dotaci 150.000,- na alej stromů, které se jmenují lípa maldáská. Lesa na Loretu protáhla dlouhá vyhlídka. Na pana starostu jsme měli mnoho otázek. Například se nás pan starosta ptal, proč se sázejí. Odpověď se mu dostavila rychle. Jeden kluk řekl, že se je proto, aby jsme měli dost kyslíku. Co staršího jsme šli do lesa. V lese jsme viděli salonní a vyvrchovací stromy. Například jeden strom spadl na druhý, čímž ho vyvrátil! Když jsme prošli lesem, čekala nás cesta ^{na} pole. Tam jsme

přivítali závod. Byl jsem šťastný. Což je dobré! Když jsme přebíhali pole, čekal nás další malý les. V malém lese jsme šli na asfaltku, oproti jsme se napojili na silnici, která byla uprostřed ulice, kde byly vidět jenom a pouze domy. Co dlouhí cesty šli na náměstí. Uš jsme viděli naši novou školu, ve které se budeme brzy učít. Pak jsme se navrátili do Glacioly a poté jsme přišli do školy. Moc se mi to líbilo.

Jan Kopecký, 4.tř.

Nahoře na fotkách jsou příchozí čtvrtá třída a 5.A. Ty se přišly podívat na sázení stromků, na které dostala obec dotace. Pan starosta dětem sliboval, že až sem přijdou se svými dětmi, budou stromy vzrostlé a nyníjší děti mohou svým ratolestem povědět, že byly u jejich sázení. Tak se pochlubil, že u Lorety v aleji sázel stromky před lety i on.

Výcházka D. LEŠA

15.11. roku 2013 jsme šli se 4. třídou na Loretu.
Když jsme šli, pozorovali jsme společně dřev/ dřev na okolí.
Pokračovali rozhovor se starostou.
Občas bylo poměrně málo.
Ale se sázel květi/ květi pro další generace.
Paměť starosty dorazil na 1. a 2. 150.000 Kč.
V Loretu, sázel 31 a u školy 21 stromů. Strom
se nazývá Lípa Malolistá. Třetí ke škole jsme se
vraceli smíšeným lesem. Shledal se z: dubů,
bříz, smrků, borovic a modřínů.
Potkali jsme 2 kmelce, 2 václavky, veverku
a já viděla i: pláců kůrdo, jahodník, osbuvě-
ník, maliník, a pár slámků, a spoustu
vyrostlých stromů. Líbilo se mi pozorování.

Barbora Pánová, 4.tř.

Tomáš Kohler, 4.tř.

Výcházka
Ve středu 15.11. jsme šli na
Loretu a tam jsme potkali pana
starostu, jak tam sázel
lípy malolisté. Polovinu ceny
sazenic zaplatila skupina
ČEZ. Cestou jsme vyfotili houbu.
Potom jsme se vrátili do školy.
Výcházka se mi líbila a lesky
jsme se prošli.

Najdi svůj rytmus

hudebně - sociální program 2017

V listopadu 2017 se zúčastnili žáci z pyšelské školy hudebně - sociálního programu Najdi svůj rytmus.

Reakce byly různé, všeobecně však platilo, že úvodní mluvená část se dětem příliš nelíbila, ale v praktické části se vyřádily, jen co je pravda.

Nezbytné pozdravy a jdeme na věc.

Trocha teorie nikoho nezabije (jen jestli).

Příprava na praktickou část.

Zajímavé držení těchto hudebních těles.

Čekající nástroje.

Kde je Céčko ?

Kdy dostanu zmrzlinu?

Rozpaky.

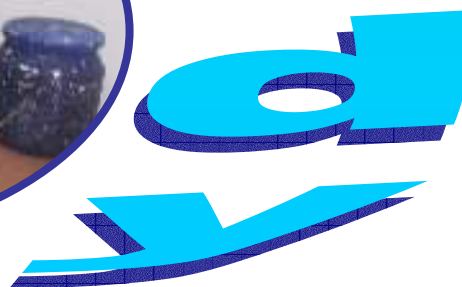
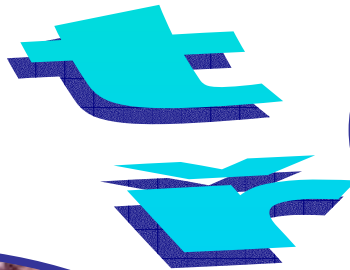

Stav očekávání.

Odpověď na otázku: „Jak se vám to líbilo?“

Družinka

Když se sluníčko umoudřilo a občas ještě v říjnu zahřívalo malé družinové pracovníky, nezůstávali uvnitř budovy, ale provozovali všemožné činnosti pěkně na čerstvém vzdušku.

S vychovatelkou Hankou Slámovou, řečenou Slámičkou, se učili přišívat knoflíky. Šlo o to, aby hotové „šatičky“ působily i esteticky.

Šíkula Ládík Vaněk z 2.B třídy prozradil, že se vše naučil od maminky – švadlenky. Ta mu také povídala o tom, jak ve svých desíti letech ušila polštářek na prstýnky na svatbu Lucii Bílé. A tak jsme se dověděli, po kom je tak šikovný.

Když dětem počasí nepřálo, nic jim nebránilo přeměnit chodbu budovy na tělocvičnu a když zjistily, že se kolem motá někdo s mobilem a fotí je, začaly se předvádět.

Že by žabí honěná?

Ještě chvílku
a prasknou mi
kalhoty!

Pyšelský
můstek.

Normálně dělám z tohoto
postoje stojku,

ale dnes ji mám zakázanou.

Jéje, mně se
ta Šňůra
nějak
zkroutila.

To se vám to fotí, když stojím, ale když
jsem v pohybu, tak ani není poznat, kdo jsem!

Loučení

Určitě se najde někdo, komu loučení nevadí. Ale pro většinu lidí je loučení spojené s opouštěním něčeho, co mají rádi nebo si na to aspoň zvykli.

A v Glaciole špatně nebylo! Proto loučení pátáků se třídou bylo tak trochu rozporuplné. Ve třídě strávili jen necelé tři měsíce a kdo by se netěšil do pěkně vymódné školy? Takže tohle loučení bylo mnohem veselejší než obvykle bývá.

Ještě trošku a je to.
Ať se za to nemusím
stydět.

A já tady
zůstanu úplně
sama? To ne.
Jdu s vámi!

Hlavně
vyváženost,
přátelé!

Tak se mi
zdá, že se
s tím nějak
páráš.

Co koukáte?
Jen se
rozmýšlíme.

To jo.
A pěkně
dlouho.
Co na to
řekne
Pěkná?

Přivítání

Mnohem příjemnější bylo, po nastěhování z Gladiohy zpět do naší zrekonstruované školy všeho, co se vystěhovalo, aby se umožnilo bourat, opravovat a nově stavět, uvítání pana starosty v den otevřených dveří v pondělí 20. listopadu 2017.

Pět minut po 13.hodině, těsně před proslovem pana starosty, zapěly děti ze čtvrté třídy, doprovázené panem učitelem Vyskočilem, písničku o škole.

Pak se posluchači dověděli, jak se zrodila myšlenka na rozšíření školy, jak vše postupovalo a komu vděčíme za finanční záštitu.

Polozmrzlí návštěvníci roztahovali deštníky, aby viděli i přestřižení pásky a vnitřní prostory školy, které se změnily k nepoznání.

Na závěr svého proslovu předal starosta obce symbolicky plaketu vnukovi bývalého pana ředitele Vladimíra Paclíka.

Od města Pyšely pro pana Paclíka za aktivní práci ve školství.

Když pan starosta předal paní ředitelce školy kyticí s přáním, ať se vše daří a ujištěním, že na tento okamžik už pěkně dlouho čeká a ve škole že ho hned tak někdo neuvidí, přestříhl pan David Paclík pásku a polozmrzlé obecnstvo se nahrnulo do školy.

Někteří návštěvníci to vzali vlevo a vystoupali do pater, která jsou domovinou 1. stupně.

Paní zástupkyně Martina Linhartová navigovala nerozhodné návštěvníky a doporučovala prohlídku tříd a přilehlých prostor.

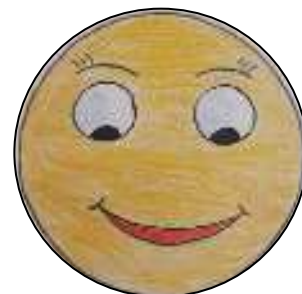
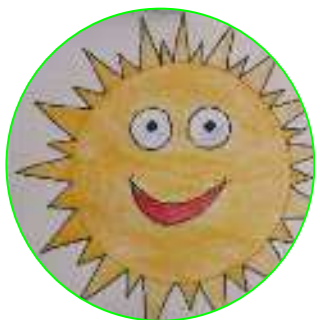
A hostů přibývalo a přibývalo...

Snad nejstarší návštěvnice se pozdravila se starostou, který jí připomněl, že nevěřila, že se dožije otevření školy a pak se vydala směrem, který sliboval, že se vyhne davu.

Na školu

Na školu bude ještě času dost, proto se loučíme dvěma stránkami z družinového prostředí. Tam totiž mají z nové školy snad největší radost. Hned čtyři oddělení, která mají svou místnost, své stoly, svůj koberec, své hračky pro své děti a svůj klid. Z těch září na snímcích odpolední pohoda. Přejme jim, aby dlouho vydržela.

Nad dětmi zdobí jednu stěnu třídy knoflíkové dílo mistra Vaňka.

Ať už se zabaví děti hrou s plněním úkolů, míčovými hrami, či relaxováním při poslouchání pohádek, vždy je co dělat.

Holčičky z první třídy si nejraději kreslí, chlapci dávají přednost nějakému stavění z kostek. A když mají chuť, půjčí si knížku nebo oblíbená autíčka. A je to!

Pokud se někdo zdrží ve škole skoro do pěti hodin, naskytne se mu z 1. patra překrásná podívaná.

Foceno 23.11.2017 v 16:40.

